

JSEM NA SVĚTĚ, ABYCH BYLA ŠŤASTNÁ

- Všechno duchovní, čemu přitakám a tím podržím ve svém vědomí, se v ideálním okamžiku v mém životě uskuteční jako odpovídající událost.
- Můj duch je naplněn myšlenkami, přesvědčeními, soudy, zákazy, názory a zásadami víry. Mnohé z nich si uvědomuji, mnoha z nich si nevšímám.
- Přesto je pravdou, že i mé nevědomé duchovní obsahy vyvolávají v mém životě konkrétní skutečnost.
- Proto vidím vždy jen SEBE (svůj duchovní postoj) zrcadlící se v lidech v mém okolí, na mých životních okolnostech a na stavu mého těla.
- Mám svobodnou volbu, zda budu svým nelaskavým přesvědčením nadále přitakávat, nebo je proměním v dar, v poselství lásky. To znamená vyslovit svému (hnusnému, nelaskavému, protivnému,..) protějšku tiché poděkování za to, že v zrcadle všech nesnáží života mohu poznávat jen svou nelaskavost k sobě.
- Jsem na světě, abych byla šťastná – nikoli, abych trpěla.
- Proto je mým pověřením v bytí přestat s obviňováním a podívat se do vlastního zrcadla.
- JÁ vyvolávám realitu ve svém životě, nikdo jiný než JÁ.
- Když si mě neváží, když zažívám nevděk nebo napadání..., mám příležitost spatřit v zrcadle SVŮJ duchovní postoj zaměřený na pohrdání, či boj.

NEJSEM SVÉ TĚLO, NÝBRŽ MÁM SVÉ TĚLO. JÁ JSEM MYSLÍCÍ DUCH, JÁ JSEM VĚDOMÍ, KTERÉ URČUJE STAV MÉHO TĚLA A VYTVÁŘÍ SKUTEČNOSTI V MÉM ŽIVOTĚ.

- Jsem vědomá. Jsem obrovský duchovní rezervoár, v němž se nacházejí různé myšlenky, přesvědčení a zásady víry. Mnohé z nich si uvědomuji, mnohé ne.
- Všechno duchovní, co v sobě mám, vytváří viditelnou duchovní formu, která se zrcadlí jak v mých životních poměrech, tak v lidech kolem mne.
- Abych poznala, jak myslím a o čem jsem přesvědčená, stačí mi tedy, když se ve svém životě porozhlédnu a sama sebe se zeptám:“ Jaká myšlenka mě obdarovala tímto zrcadlovým obrazem? O čem jsem v hloubi duše přesvědčena, že se určité zrcadlové obrazy táhnou mým životem jako červená nit?“

ZÁKON ZRCADLENÍ PŮSOBÍ Z JEDNOHO JEDINÉHO DŮVODU, ABYCH HO POUŽILA JAKO KLÍČ KE ŠTĚSTÍ.

- Podívám se na nepříjemné zrcadlové obrazy, abych poznala sama sebe jako jejich duchovního původce a uvědomím si, že jsem za ně odpovědná.
- Já jsem tím, kdo volí, kdo je odpovědný za stav svého vědomí.
- Já jsem tím, kdo volí, které myšlenky, dogmata a víry smí zůstat v mém vědomí a které ne.
- Každý nepříjemný zrcadlový obraz je proto mou velkou šancí, abych své dosud nepovědomé negativní, na nedostatek zaměřené přesvědčení, které MÁM, skutečně viděla a prožila zvenčí. Ne proto, abych se tím trápila nebo abych se kvůli tomu kritizovala, ale proto, abych přišla na myšlenku, která je za tím, která mi to nadělila.

JSEM NA SVĚTĚ PROTO, ABYCH SE RADOVALA ZE ŽIVOTA JSEM TO JÁ, KDO MUSÍ V MÉM VĚDOMÍ UDĚLAT MÍSTO PRO RADOSTNÉ MYŠLENKY SEBEOCENĚNÍ A LÁSKY, ABY SE V MÉM ŽIVOTĚ ZRCADLILY JAKO SKUTEČNOST.

- Každá situace v mém vnějším, viditelném okolí zrcadlí vždy jen to, co je uvnitř – v mém duchovním světě.
- JÁ jsem však ta, která je odpovědná za stav svého duchovního postoje.
- JÁ jsem ta, která se musí postarat o pořádek.
- JÁ jsem ta, které Bůh přiznává svobodnou volbu, jaká přesvědčení chci mít a jaká ne.
- Ve smyslu vytváření skutečností jsem nadána stejnými schopnostmi jako Bůh, protože můj duch a Duch boží jsou jedno a totéž.
- Jsem to JÁ, kdo silou svých myšlenek manifestuje události, životní okolnosti nebo náhody.
- Jsem to JÁ, kdo přitahuje lidi, kteří odpovídají mému duchovnímu postoji.
- Každou myšlenkou, kterou myslím používám univerzální tvořivou moc – k níž máme všichni volný přístup.

**MYSLÍM - LI S LÁSKOU A SPOČÍVAJÍ -LI MÁ NEJHLUBŠÍ PŘESVĚDČENÍ
NA ZÁKLADECH ŽIVOTNÍ RADOSTI A MÍRU,
PAK MŮJ ŽIVOT UKAZUJE JEJICH NÁDHERNÝ ZRCADLOVÝ OBRAZ.**

- Za každým nepříjemným chováním, které mi někdo zrcadlí, se skrývá vždy jen jedno a totéž poselství: „Miluji tě. A proto ti chci přinést světlo“
- Můj protějšek je ve skutečnosti čistá andělská bytost z čiré lásky - zrovna tak jako já.
- Abych nacházela svou pravou identitu jako zástupce Boží lásky na zemi, musí být temná místa v mém duchu vynesena na světlo, abych poznala, kde mám negativní tedy sebepoškozující postoj.
- Z lásky ke mně vklouzne spřátelená duše do nepříjemné role, kterou mám JÁ SAMA ve svém vědomí, aniž bych si to uvědomovala – z jednoho jediného důvodu, abych mohla vidět, kde mi chybí láska k sobě samotné.
- Bůh mě vybavil svým duchem, který je ve své esenci jen láska. A proto mám používat sílu svého ducha jen ve smyslu lásky a myslet jen myšlenky úcty a oceňování sebe samotné a všeho, co je kolem mne.

VIDÍM VŽDY JEN SVÉ MYŠLENKY V KONKRÉTNÍ PODOBĚ.

**DĚKUJI TI MILÝ PŘÍTELI,
ŽES MI POMOHL POZNAT MÉ NEVĚDOMÉ NEGATIVNÍ PŘESVĚDČENÍ
A VĚDOMĚ SI VYTVOŘIT PŘESVĚDČENÍ NOVÉ, UTĚŠENÉ.
MILUJI TĚ.**

- TY - POSELSTVÍ, která bez velkých úvah vyslovuji, to, co připisuji nebo podsouvám svému protějšku, čeho si u něj všímám a co na něm chci změnit....to je to, co nedokážu vidět u sebe, nebo u sebe vidět nechci.
- Když uznám, že osoba, která je právě teď mým protějškem, ve skutečnosti zrcadlí MŮJ bytostný rys, budu mít účinný klíč k sebepoznání.
- TY = JÁ
- TY JSI TAK....Ten druhý není nikdo druhý, to jsem JÁ.
- Zaměň TY za JÁ.

ZÁKON ZRCADLENÍ PŮSOBÍ NA VŠECH ÚROVNÍCH.

- Co vidím a prožívám, jsem vždy já sama. Proto mohu poznatek TY= JÁ používat jak na úrovni chování, stejně jako na úrovni citu nebo na spirituální úrovni.
- Je na mém svobodném rozhodnutí, jestli uvidím své chování v zrcadlovém obraze svého protějšku nebo na něm budu vnímat své pocity.
- Zrovna tak je na mém svobodném rozhodnutí, jestli slova svého protějšku uznám jako svá vlastní, protože to jsou mé myšlenky, které slyším.

JÁ NEJSEM SVÉ TĚLO, ANI SVÉ EGO. JSEM VĚDOMÍ, KTERÉ VYTVÁŘÍ VŠE VIDITELNÉ V MÉM ŽIVOTĚ.

- Když uznám, že jsem to JÁ, koho vidím, slyším a vnímá, mám v ruce klíč k poznání sebe samotné.
- Vidím zrcadlení svých přesvědčení a slyším své myšlenky, které můj protějšek vyslovuje místo mne.
- JÁ – VĚTY, které milovaná osoba vyslovuje opakovaně v mé přítomnosti a která se mne dotýkají, mohou být cenná poselství, která si chci já sama sdělit.

KAŽDÝ ČLOVĚK, S NÍMŽ SE DOSTANU DO STYKU, BYL PŘEDTÍM JAKO MYŠLENKA V MÉM DUCHU A ZRCADLÍ PROTO JEDNU MOU ČÁST.

- Když se mnou druzí zacházejí nelaskavě, špatně,...hrubě, neuctivě...znamená to, že SAMA SE SEBOU zacházím v určitých bodech nelaskavě, špatně,...hrubě, neuctivě...

JSEM BYTOST LÁSKY S DUCHEM BOŽÍM V SOBĚ.

- Je mým úkolem distancovat se od každé formy nelaskavosti a nenechat jí ve svém životě ani kousek místa.
- Když se sebou nechávám i nadále zacházet špatně, potvrzuji tím, že chci být dál nešťastná, a popírám svou pravou identitu.
- Každý protějšek, který ke mně přistupuje s nějakou formou nelaskavosti, ztělesňuje MOU VLASTNÍ část, která je dosud bez lásky.
- Děkuji každé osobě za příležitost uvidět se v zrcadle a nelaskavost k sobě samé najít V SOBĚ.

TAK JAK ZACHÁZÍM S JINÝMI LIDMI, ZACHÁZÍM SAMA SE SEBOU

- Jsou – li v mé blízkosti osoby k nimž jsem surová, chladná, tvrdá, hrubá, bezcitná, bez porozumění atd.... můžu si být jistá, že ve zcela určitém bodu zacházím takto nelaskavě sama se sebou.
- Nelaskavé způsoby chování jsou konkrétním výrazem nelaskavých přesvědčení v mém duchu, která se zde usadila v důsledku dřívějších zážitků.
- Tyto zážitky jsou však pryč. Patří minulosti. Ani má destruktivní přesvědčení, která ve mně na základě těchto zážitků vznikla, tedy už nepatří do mého nynějšího života.
- Kdybych si je i nadále uchovávala, například tak, že bych stále dokola vyprávěla ony staré historky a setrvala ve své zášti, byl by to duchovní akt stvoření, který by pro mne měl patřičné důsledky, neboť podobné nepříjemné zážitky by se uskutečňovaly nanovo.

TO, CO ODE MNE POTŘEBUJE NĚKDO DRUHÝ, JE VE SKUTEČNOSTI TO, CO POTŘEBUJI JÁ.

- V mém životě se může objevit jen to, co mám ve svém vědomí.
- Můj protějšek mi proto také zrcadlí mé potřeby.
- Mým úkolem je všem svým částem...to jsou mí rodiče, sourozenci, děti....to jsou mí kolegové nebo přátelé.....to jsou žebráci na ulici....nebo zvířata, která si chtějí se mnou hrát nebo se dožadují pohlázení – dát to, co potřebují.
- Mé neutišené potřeby se v mém životě ukazují jako živé zrcadlové obrazy, které mě o něco určitého prosí.

DÁM -LI DRUHÉMU, CO POTŘEBUJE, NAPLNÍM JEDNU POTŘEBU SVÉ DUŠE.

- Mám tytéž schopnosti, jaké má Bůh. Proto jsem schopna naplnit každý nedostatek, který vnímám u svého protějšku.
- Kdybych prosbu svého protějšku odmítla, byl by to důsledek nedostatečné lásky k sobě samé – protože každý člověk v mém životě zrcadlí vždycky jen mne samotnou.
- Každá potřeba, kterou projeví milovaná osoba v mé přítomnosti, je mou potřebou.
- Mé dávání způsobuje, že mám JÁ to, co potřebuji.
- Dávání a brání jsou jedno.

NA VŠECHNO, CO SE STANE V MÉM ŽIVOTĚ SE MOHU DÍVAT S LÁSKOU.

- Na všem mohu vnímat vždy jen to dobré.
- Je totiž na mně, co promítám navenek, do světa, který mne obklopuje: hledisko mého Božského původu, nebo omezující vnímání mého malého já.
- Každý zrcadlový obraz, který mi někdo nastaví, zviditelňuje některou z MÝCH nezdravých myšlenek, která se jako následek nějaké minulé zkušenosti nachází v mém duchu.
- Jen proto, abych poznala, kde se dělám menší, ubožejší, bezradnější, nemocnější nebo zoufalejší, než ve skutečnosti jsem, zrcadlí mi určité osoby určité chování, které konkrétně ukazuje určité přesvědčení mého malého já.
- Jsem vděčná za to, že tomu tak je, neboť vidím na svém protějšku zrcadlený SVŮJ duchovní postoj.
- Mám sebe sama denně před očima.
- Když teď toto určité chování, které je mi zrcadlené jako nepříjemné, proměním v jeho pozitivní jádro a přijmu tak svůj dar, splyne mé malé já s mým pravým, velkým Já.

JSEM NA SVĚTĚ PROTO, ABYCH BYLA ŠŤASTNÁ

- Jsem tady proto, abych reprezentovala Boha v jeho dobrotě, moudrosti a lásce – a ne proto, abych soudila.
- Je úplně jedno, co mám před očima...

VŽDY MÁM MOŽNOST ZRCADLIT LÁSKU A VE SVÉM PROTĚJŠKU PROBUDIT VZPOMÍNKU NA DUCHA

- Já jsem ta, kdo rozhoduje, jakým zrcadlovým obrazem chci být pro můj protějšek
- Když se budu v každém případě chovat jako láskyplná bytost, budou se ve mně lidé častěji poznávat jako láskyplné bytosti a nacházet svůj pravý původ.